

K článku „Tragédie II. Odboje západní Moravy“, který jsme uveřejnili ve Zpravodaji VSR číslo 4/2007, nám přišel dopis od našeho člena pplk. V.v. Zdeňka Kavalíře (ÚZO Plzeň).

Jeho obsah je velice zajímavý, protože upřesňuje některé údaje z citovaného článku - uvádíme jeho doslovné znění:

Dne 26. února 2008 jsem na členské schůzi Vojenského sdružení rehabilitovaných dostal do rukou Zpravodaj č. 4/2007. Dočetl jsem jej do strany 12, kde je článek „Tragédie II. Odboje západní Moravy“. A nestačil jsem se divit. Píše se zde o Františku Šmídovi, konfidentu gestapa velkém Frantovi. Prý dlouholetý funkcionář komunistické mládeže, vyškolený v Moskvě. A prý šéf odboje na polovině Moravy.

Od svého otce, funkcionáře Komsomolu ve třicátých letech na okrese Brno-venkov vím již od padesátých let, že takovýto člověk skutečně na okrese Brno-venkov existoval. Bydlel v Chrlících jižně od Brna. Dnes prý jsou již Chrlice součástí Brna. Narodil se roku 1913 a byl okresním funkcionářem mládeže národních socialistů. Odtud jej otec znal. Ještě jednou se s ním otec setkal v lednu 1943 v Brně Kauničkách, když byl ilegalista otec zatčen gestapem a po strašném mučení a léčení v nemocnici převezen zpět na gestapo. Konfident Šmíd měl být použit proti němu. To se jim nepodařilo.

A že Šmíd byl vyškolen v Moskvě? Počítejte se mnou. Aby mohl být školen v Moskvě a ještě se vrátit do začátku války domů, tak by musel odjet do Moskvy nejpozději roku 1937. To mu bylo 24 let. Že by tam poslali takového postpubertáčka? Tam přec jezdili již prověřeni funkcionáři! A že by „puberták“ velel polovině Moravy??

V článku jsou použity 4 knihy, z nichž se vychází. Já znám tři.

Ant. Bartoš – „Clay Eva volá Londýn“ – Výborná kniha, otec ji koupil v roce 1946 a občas ji pročítám i dnes.

F. Moravec – „Špión, kterému nevěřili“ – Objektivní, i zde se může člověk v mnohém poučit.

Rudolf Ströbinger – „Rudá zrada“ – Snůška lží a pitomostí. Koneckonců – byla bydána v západním Německu a pro Němce zvláštního ražení, po roce 1990 přeložena do češtiny a v roce 1998 vydána u nás. Já na ni narazil v roce 2002 ve výprodeji. Byly tam celé balíky, kus za 10,-Kč. I to o něčem svědčí. Já jsem si z ní udělal výpisy, nesmysly a lži poskládal vedle sebe. Kopii výpisů vám zasílám jako přílohu tohoto dopisu.

Na konci své knihy má Ströbinger seznam literatury, ze které prý vycházel. Mezi jiným knihu „Šli před námi“, vydanou roku 1981 v Brně. Tak jsem si ji ve své knihovně vyhledal – a byl jsem doma. Do pěti minut jsem věděl vše. Ve jmenném rejstříku na str. 261 jsou dva Šmídové Františci. Funkcionář mládeže nár. soc. a fízl gestapa (narozen 1913) a další František Šmíd, narozen 1. XI. 1904 v Malém Hradisku u Prostějova. Pro svou aktivní činnost v KSČ byl v roce 1936 vybrán do stranické školy v Moskvě. Roku 1938 se ještě stačil vrátit do ČSR. Ilegálně pracoval, 13. října 1944 zatčen gestapem a dne 25. října 1944 umučen. Víc není třeba uvádět.

To je Ströbinger takový primitiv, že neumí číst? Nebo je to záměr? Třetí možnost neexistuje. Názor si udělejte sami.

Dvě poznámky nakonec.

- 1) V článku se píše o Moravském Krumlově. Bylo to německé město, za protektorátu součástí Sudet.
- 2) Pokud jde o HK 17: Nebyla to organizace, bylo to heslo, které měl odvysílat Londýn, o což požádala vysílačka CLAY. Celé heslo znělo: „HK 17 – jedněte. A v podstatě otevíralo Velkému Frantovi – Šmídovi cestu k jednání s ilegální organizací. I k takovým chybám docházelo v boji proti náckům.

Písmeno H byl začátek názvu města (snad Hodonín), Písmeno K byl začátek názvu ulice a číslo 17 mělo být číslo baráku, určeného k jednání.

Důležité je, že i přes chyby, kterým se nikdo nevyhne, jsme tu válku vyhráli.

Plzeň dne 14. března 2008

Pplk. .v.v. Zdeněk Kavalíř